

ТМ	Г. XXXIV	Бр. 4	Стр. 1441-1441	Ниш	октобар - децембар	2010.
----	----------	-------	----------------	-----	--------------------	-------

ИСПРАВКА НЕТАЧНОГ НАВОДА

Указујем на следеће нетачности у раду Зорана Аврамовића и Миље Вујачић, објављеном под насловом „Однос квалитативне и квантитативне методе истраживања школских уџбеника“ у часопису „Теме“, год. 34 (2010), бр. 2:

Коаутори на стр. 450 схватање анализе садржаја као битно квалитативног поступка приписују покојном професору Војину Милићу. Мада је В. Милић сматрао да не треба потцењивати ни квалитативне ни чисто импресионистичке увиде у културу или у пропаганду неког времена, он је анализу садржаја недвосмислено и доследно одређивао као поступак квантитативног сређивања грађе.

Коаутори у списку литературе наводе Michaela Krippendorfa. У питању је, међутим, Klaus Krippendorff, (sa dva „f“ u prezimenu) sa Универзитета Пенсилваније, веома познат комуниколог, теоретичар система и социолог, који је 1967. докторирао управо на анализи садржаја.

Владимир Илић,
Филозофски факултет Универзитета у Београду